

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV Kadencja

Druk nr 4122

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA**

**o rządowym projekcie ustawy o Krajowym
Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i
Prokuratury (druk nr 3614)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 Regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierował w dniu 22 grudnia 2004 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka do pierwszego czytania.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 10 stycznia i 14 czerwca 2005 r. oraz wysłuchaniu oświadczenia przedstawiciela Komitetu Integracji Europejskiej, że przedmiot projektowanej ustawy zawarty w sprawozdaniu nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej

w n o s i :

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy

Warszawa, dnia 14 czerwca 2005r.

Przewodnicząca Komisji
i sprawozdawca

/-/Katarzyna Maria Piekarska

Projekt

USTAWA
z dnia 2005 r.

o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury

Art. 1.

1. Tworzy się Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwane dalej „Krajowym Centrum”.
2. Krajowe Centrum jest jednostką organizacyjną podległą Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 2.

1. Zadaniem Krajowego Centrum jest szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych, asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, zawodowych kuratorów sądowych oraz urzędników sądów i prokuratury w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych.
2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, realizowane jest w szczególności poprzez:
 - 1) opracowywanie programów i organizowanie centralnych szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;
 - 2) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokuratur;
 - 3) przygotowywanie i organizowanie konferencji, sympozjów, seminariów z poszczególnych dziedzin prawa;
 - 4) współpraca międzynarodowa oraz współdziałanie z wydziałami prawa, instytutami i placówkami naukowo-badawczymi, w zakresie działalności szkoleniowej;
 - 5) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z publikacją materiałów szkoleniowych;
 - 6) wykonywanie innych zadań wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z doskonaleniem kadr sądów powszechnych i prokuratury.

Art. 3.

Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowemu Centrum określający jego ustrój, organizację, siedzibę oraz sposób i tryb realizowania

działalności szkoleniowej, mając na względzie zapewnienie właściwego doskonalenia zawodowego kadr sądów powszechnych i prokuratury.

Art. 4.

Krajowe Centrum jest państwową jednostką budżetową finansowaną z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Art. 5.

Organami Krajowego Centrum są:

- 1) Rada Programowa;
- 2) Dyrektor.

Art. 6.

1. Radę Programową zwaną dalej „Radą” powołuje Minister Sprawiedliwości.
2. Rada liczy 9 osób.
3. W skład Rady wchodzi:
 - 1) 5 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
 - 2) 2 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa spośród sędziów;
 - 3) 2 członków wskazanych przez Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym spośród prokuratorów.
4. Członkowie Rady wybierają spośród siebie przewodniczącego, który kieruje jej pracami i jednego zastępcę przewodniczącego.
5. Kadencja Rady trwa 5 lat.
6. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka Rady, jeżeli:
 - 1) nie realizuje zadań związanych z zakresem swoich obowiązków w Radzie;
 - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
 - 3) zrzekł się członkostwa w Radzie;
 - 4) został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa.
7. W razie odwołania członka Rady, kadencja jego następcy trwa do końca kadencji Rady.
8. Członek Rady może być powołany jednorazowo na jeszcze jedną kadencję.

Art. 7.

1. Do zadań Rady należy:
 - 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Krajowego Centrum;
 - 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;

- 3) ustalanie rocznych planów wydawniczych Krajowego Centrum;
 - 4) opiniowanie regulaminu organizacyjnego Krajowego Centrum;
 - 5) zgłaszanie lub opiniowanie kandydatów na wykładowców;
 - 6) ustalanie zasad rekrutacji na szkolenia.
2. Rada jest uprawniona ponadto do wyrażania opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Krajowego Centrum.
 3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wymagają zatwierdzenia w zakresie zgodności z planem finansowym przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 8.

1. Minister Sprawiedliwości, na wniosek Rady, może delegować członka Rady będącego sędzią lub prokuratorem, za jego zgodą, do wykonywania pracy w Radzie, na czas określony. W takim przypadku w okresie delegowania, odpowiednio sędziemu lub prokuratorowi przysługują te same świadczenia, jakie przysługują sędziom sądów powszechnych i prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanym do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości.
2. Członkowie Rady w związku z pełnieniem obowiązków w Radzie otrzymują:
 - 1) diety;
 - 2) zwrot kosztów podróży i noclegów według zasad obowiązujących pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.
3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 2 pkt 1, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.

Art. 9.

1. Dyrektor Krajowego Centrum kieruje Krajowym Centrum i reprezentuje je na zewnątrz.
2. Dyrektora Krajowego Centrum powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa i Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, na okres 5 lat z możliwością jednorazowego powołania na kolejną kadencję.
3. Do pełnienia obowiązków Dyrektora Krajowego Centrum, Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego lub prokuratora.
4. Powołanie Dyrektora Krajowego Centrum na kolejną kadencję następuje w trybie określonym w ust. 2 lub 3.
5. Minister Sprawiedliwości odwołuje Dyrektora Krajowego Centrum, jeżeli:
 - 1) nie realizuje zadań związanych z pełnioną funkcją;
 - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
 - 3) zrzekł się stanowiska;

- 4) został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa.
6. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowego Centrum, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) lub ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾). Przepisy o obniżeniu wynagrodzenia sędziego lub prokuratora na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych stosuje się odpowiednio.

Art. 10.

1. Dyrektor kieruje Krajowym Centrum przy pomocy nie więcej niż dwóch zastępców, których powołuje i odwołuje, na wniosek Dyrektora, Minister Sprawiedliwości.
2. Do zadań Dyrektora Krajowego Centrum należy:
 - 1) realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;
 - 2) ustalanie w regulaminie organizacyjnym Krajowego Centrum szczegółowej struktury organizacyjnej;
 - 3) ustalanie zakresu zadań zastępców Dyrektora Krajowego Centrum;
 - 4) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Krajowego Centrum;
 - 5) wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy w imieniu Krajowego Centrum;
 - 6) sporządzanie i przedstawianie Ministrowi Sprawiedliwości corocznych sprawozdań z działalności Krajowego Centrum;
 - 7) realizowanie innych zadań wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z działalnością szkoleniową Krajowego Centrum.

Art. 11.

Wykładowcami Krajowego Centrum mogą być sędziowie, prokuratorzy i nauczyciele akademicki oraz inne osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z określonej dziedziny, a także sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku.

Art. 12.

W Krajowym Centrum mogą być zatrudnieni pracownicy administracyjni i pracownicy obsługi.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376 i Nr 185, poz. 1907.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

Art. 13.

1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników, o których mowa w art. 12.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności określać:
 - 1) kwoty wynagrodzenia zasadniczego pracowników Krajowego Centrum;
 - 2) inne, poza wynagrodzeniem zasadniczym, składniki uzasadnione zwłaszcza pełnieniem funkcji lub zajmowaniem określonego stanowiska, szczególnymi właściwościami pracy, warunkami wykonywanej pracy oraz kwalifikacjami zawodowymi pracowników.
3. Do pracowników Krajowego Centrum stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.³⁾) w zakresie dotyczącym dodatku za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowej i jednorazowej odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę.

Art. 14.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24:
 - a) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród prokuratorów;”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”;
- 2) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokuratorским.”;
- 3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Prokurator jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, określa odrębna ustawa.”;
- 4) w art. 50:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”,

c) ust. 7. otrzymuje brzmienie:

„7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb, szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem prokuratorów poza stałe miejsce służbowe, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

5) w art. 100 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 44a.”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.”;

2) w art. 78:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

- „§ 1a. Obowiązki, o których mowa w § 1, mogą być powierzane sędziemu delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”,
- b) § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku sędziowskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania sędzia otrzymuje dodatek funkcyjny, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 91 § 8.”,
- c) § 5 otrzymuje brzmienie:
- „§ 5. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb, szczególne warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsca służbowe, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;
- 3) w art. 82:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Sędzia jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim.”,
- b) uchyla się § 3;
- 4) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:
- „Art. 82a. Sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, określa odrębna ustawa.”;
- 5) w art. 136 dodaje się § 3 w brzmieniu:
- „§ 3. Do asesorów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”;
- 6) w art. 152 dodaje się § 4 w brzmieniu:
- „§ 4. Do referendarzy sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”;
- 7) w art. 155 dodaje się § 8 w brzmieniu:
- „§ 8. Do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”.

Art. 16.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz.U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Kurator zawodowy jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację określa odrębna ustawa.”.

Art. 17.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1082, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 w ust. 2 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

- „9) opiniuje kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród sędziów,
- 10) wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”.

Art. 18.

W celu zapewnienia właściwej organizacji Krajowego Centrum Minister Sprawiedliwości powoła, spośród sędziów lub prokuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, pełnomocnika do utworzenia Krajowego Centrum.

Art. 19.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.